

ฝ่ายบริการ
 เลขรับ ๙๔
 วันที่ 17 ก.พ. 2566
 เวลา 15.10 น.

ส่งหนังสือปฏิบัติ

สำนักปลัดเทศบาล กองการศึกษา
 สำนักคลัง กองยุทธศาสตร์ กองสวัสดิการ
 สำนักช่าง กองสวัสดิการ
 กองการเจ้าหน้าที่ สถานธนาบาล
 กองการช่าง ศาลากลางจังหวัดสมุทรปราการ
 กองการช่าง

บ. ๗๓๙
 ๗ ก.พ. ๒๕๖๖
 ๗ ก.พ. 2566
 13:30

เรื่อง แจ้งประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ.๒๕๖๕

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ นายกเทศมนตรีนครสมุทรปราการ และนายกเทศมนตรีเมืองทุกแห่ง
 วันที่ 17 ก.พ. 2566
 เวลา 14:55

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ นร ๐๓๑๑/ว ๙๑๑ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๖ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย จังหวัดสมุทรปราการได้รับแจ้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคว่า คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา ซึ่งเป็นคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ออกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยประกาศดังกล่าวมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยจังหวัดสมุทรปราการ จึงขอความร่วมมืออำเภอ เทศบาลนครสมุทรปราการ และเทศบาลเมืองทุกแห่ง ดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบธุรกิจในพื้นที่ได้รับทราบประกาศดังกล่าวโดยทั่วกันต่อไป ทั้งนี้ สำหรับในส่วนของอำเภอขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบต่อไป รายละเอียดปรากฏตาม QR Code ท้ายหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

Nont

(นายสุพจน์ ภูติเกียรติขจร)
 รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
 ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย

สำนักงานจังหวัด

กลุ่มงานกลุ่มงานศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด(งานคุ้มครองผู้บริโภค)

โทร/โทรสาร ๐๒ ๗๐๒ ๕๐๒๒ - ๔

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

เรื่อง ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคนับเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ ทวิ และมาตรา ๓๕ อัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

(๑) ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคของสถาบันการเงินเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๔

(๒) ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคของสถาบันการเงินเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

(๓) ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคของสถาบันการเงินเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๔) ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคของสถาบันการเงินเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๒ ให้ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคนับเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ธุรกิจการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภค” หมายความว่า กิจการที่ผู้ประกอบการธุรกิจทำสัญญาให้ผู้บริโภคซึ่งมิใช่นิติบุคคลกู้ยืม หรือจะได้กู้ยืมเงินจากผู้ประกอบการธุรกิจและนำเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมเงินไปใช้สอยตามวัตถุประสงค์ของผู้บริโภค ซึ่งมีใช้การใช้ในการประกอบธุรกิจเพื่อหารายได้ ทั้งนี้ ให้รวมถึงการให้กู้ยืมเงินเพื่อผู้บริโภคนับเป็นช่องทางอิเล็กทรอนิกส์

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) สถาบันการเงิน ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๒) ธนาคารที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ

(๓) บุคคลธรรมดา ซึ่งดำเนินธุรกิจให้กู้ยืมเงินเป็นปกติธุระ

(๔) นิติบุคคล ซึ่งดำเนินธุรกิจให้กู้ยืมเงิน หรือการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์หรือการบริหารสินทรัพย์ประเภทสิทธิเรียกร้องที่เป็นเงิน ยกเว้นสหกรณ์ตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นิติบุคคลเฉพาะกิจตามพระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และบริษัทบริหารสินทรัพย์ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๖) ในกรณีที่กฎหมายหรือสัญญากำหนดให้ผู้ให้กู้ส่งคำบอกกล่าวเป็นหนังสือ ผู้ให้กู้ต้องส่งคำบอกกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้แก่ผู้กู้และผู้ค้ำประกัน (ถ้ามี) ตามที่อยู่ ที่ระบุในสัญญา หรือที่อยู่ของผู้กู้หรือผู้ค้ำประกันแจ้งการเปลี่ยนแปลงเป็นหนังสือครั้งล่าสุด เว้นแต่ กรณีที่ผู้กู้หรือผู้ค้ำประกันมีความประสงค์จะขอรับคำบอกกล่าวเป็นจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ผู้กู้และผู้ค้ำประกันต้องแจ้งเป็นหนังสือหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้ให้กูทราบ

(๗) ในกรณีที่ผู้ให้กู้มีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กู้ไว้ หากผู้ให้กู้จะนำ ข้อมูลนั้นไปเปิดเผยให้บุคคลที่สาม ผู้ให้กู้จะกระทำต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้กู้ก่อน เป็นกรณีรายครั้งไป โดยผู้กู้มีสิทธิจะให้ความยินยอมหรือไม่ก็ได้ และหากให้ความยินยอมไปแล้วผู้กู้ มีสิทธิถอนความยินยอมดังกล่าวเมื่อใดก็ได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลกำหนด

(๘) กรณีสัญญากู้ยืมเงินกำหนดให้ผู้กู้ต้องจัดหาผู้ค้ำประกันการกู้ยืมเงิน ผู้ให้กู้ต้องตกลงกับผู้กู้ว่าจะจัดให้มีการทำสัญญาค้ำประกันซึ่งมีคำเตือนสำหรับผู้ค้ำประกันไว้หน้าสัญญา ค้ำประกันนั้น โดยมีข้อความเป็นภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีหัวเรื่องว่า “คำเตือน สำหรับผู้ค้ำประกัน” ใช้อักษรตัวหนาขนาดไม่เล็กกว่าสี่มิลลิเมตร และอย่างน้อยต้องมีข้อความ ตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้โดยมีขนาดตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร และมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ด ตัวอักษรในหนึ่งนิ้ว และกำหนดข้อสัญญาเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันในสัญญาค้ำประกัน ซึ่งมีสาระสำคัญตรงกับคำเตือนดังกล่าว ทั้งนี้ ให้แนบคำเตือนสำหรับผู้ค้ำประกันไว้แนบท้ายสัญญา

๔.๒ กรณีผู้ประกอบการเป็นนิติบุคคลหรือสถาบันการเงิน

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยและอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่ กฎหมายกำหนดพร้อมทั้งบันทึกวิธีการคิดคำนวณแนบท้ายสัญญา

(๒) รายละเอียดเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ โดยผู้ให้กู้มีสิทธิเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้จากผู้กู้ได้ ตามอัตราที่ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศกำหนด ตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ ทั้งนี้ ต้องมีหลักฐานหรือเอกสารเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ให้สามารถตรวจสอบได้

(๓) เงื่อนไขที่ให้สิทธิผู้ให้กู้สามารถปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยได้ แต่การ เปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยใด ๆ ผู้ให้กู้ต้องแจ้งให้ผู้กูทราบเป็นหนังสือ ดังนี้

(๓.๑) แจ้งโดยไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้กูทราบก่อนล่วงหน้า เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และให้ถือว่าผู้กูได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว

(๓.๒) ในกรณีเร่งด่วนให้แจ้งทางจดหมายหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือ ประกาศทางหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่แพร่หลายในประเทศล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และการแจ้งโดยประกาศทางหนังสือพิมพ์นั้นให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นหนังสือซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ถึงผู้กูทราบ

(๘) ในกรณีที่ผู้ให้กู้มีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กู้ไว้ หากผู้ให้กู้จะนำข้อมูลนั้นไปเปิดเผยให้บุคคลที่สาม ผู้ให้กู้จะกระทำต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้กู้ก่อนเป็นกรณีรายครั้งไป โดยผู้กู้มีสิทธิจะให้ความยินยอมหรือไม่ก็ได้ และหากให้ความยินยอมไปแล้วผู้กู้มีสิทธิถอนความยินยอมดังกล่าวเมื่อใดก็ได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

(๙) กรณีสัญญากู้ยืมเงินกำหนดให้ผู้กู้ต้องจัดหาผู้ค้ำประกันการกู้ยืมเงิน ผู้ให้กู้ต้องตกลงกับผู้กู้ว่าจะจัดให้มีการทำสัญญาค้ำประกันซึ่งมีค่าเตือนสำหรับผู้ค้ำประกันไว้หน้าสัญญาค้ำประกันนั้น โดยมีข้อความเป็นภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีหัวเรื่องว่า “ค่าเตือนสำหรับผู้ค้ำประกัน” ใช้อักษรตัวหนาขนาดไม่เล็กกว่าสี่มิลลิเมตร และอย่างน้อยต้องมีข้อความตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้ โดยมีขนาดตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร และมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดตัวอักษรในหนึ่งนิ้ว และกำหนดข้อสัญญาเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันในสัญญาค้ำประกันซึ่งมีสาระสำคัญตรงกับคำเตือนดังกล่าว ทั้งนี้ ให้แนบคำเตือนสำหรับผู้ค้ำประกันไว้แนบท้ายสัญญา

ข้อ ๕ ข้อสัญญาที่ผู้ให้กู้ทำกับผู้กู้ต้องไม่ใช่ข้อสัญญาที่มีลักษณะหรือความหมายในลักษณะทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อสัญญาที่เป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบจากการผิดสัญญาของผู้ให้กู้

(๒) ข้อสัญญาที่ให้สิทธิผู้ให้กู้ออเลิกสัญญากับผู้กู้หรือเรียกร้องให้ผู้กู้ชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนก่อนกำหนดเวลาในสัญญา โดยผู้กู้มิได้ผิดนัดชำระหนี้ หรือผิดสัญญา หรือผิดเงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญข้อใดข้อหนึ่งในสัญญา

(๓) ข้อสัญญาที่ให้สิทธิผู้ให้กู้ออเลิกสัญญากับผู้กู้ โดยไม่ต้องบอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังผู้กู้

(๔) ข้อสัญญาที่ให้สิทธิผู้ให้กู้เปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย อัตราค่าบริการต่าง ๆ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เกี่ยวกับสัญญากู้ยืมเงิน เว้นแต่ที่กำหนดไว้ในข้อ ๔.๒ (๓)

(๕) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้กู้ต้องทำกรรมธรรม์ประกันภัยหรือกรรมธรรม์ประกันชีวิต เว้นแต่การกู้ยืมเงินเพื่อที่อยู่อาศัยและการกู้ยืมที่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกัน ให้ทำกรรมธรรม์ประกันภัยก็ได้ แต่ผู้ให้กู้ต้องทำกรรมธรรม์ประกันภัยโดยระบุจำนวนเบี้ยประกันภัยแยกไว้ให้ชัดเจน และส่งมอบกรรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้กู้ หากการชำระเบี้ยประกันภัยมีลักษณะการชำระเป็นงวด ๆ พร้อมกับการชำระหนี้ ให้ระบุจำนวนเงินที่ต้องชำระเบี้ยประกันภัยไว้ในตารางการชำระหนี้แนบท้ายสัญญาด้วย

(๖) ข้อสัญญาที่กำหนดให้ผู้ให้กู้มีสิทธิคิดค่าเบี้ยปรับ หรือค่าธรรมเนียมจากผู้กู้เพื่อการชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก่อนกำหนดเวลาในสัญญา เว้นแต่การกู้ยืมเงินเพื่อที่อยู่อาศัยที่ผู้กู้ได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าปกติและผู้กู้ประสงค์จะชำระทั้งหมดเพื่อเปลี่ยนผู้ให้กู้ ภายในเวลา ๓ ปีนับแต่วันที่ทำสัญญา

คำเตือนสำหรับผู้ค้าประกัน

ก่อนที่จะลงนามในสัญญาการค้าประกัน ผู้ค้าประกันควรอ่านและตรวจสอบรายละเอียดของสัญญาการค้าประกันให้เข้าใจโดยชัดเจน หากผู้ค้าประกันมีข้อสงสัยใด ๆ ควรปรึกษาผู้มีความรู้ก่อนที่จะลงนามในสัญญาการค้าประกัน

การที่ผู้ค้าประกันลงนามในสัญญาการค้าประกันกับ.....
เพื่อการค้าประกันตามสัญญากู้ยืมเงิน เลขที่ ..... ลงวันที่ .....
ระหว่าง..... (ผู้ให้กู้) กับนาย/นาง/นางสาว ..... (ผู้กู้)

ผู้ค้าประกันจะมีความผูกพันกับผู้ให้กู้ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ผู้ค้าประกันจะต้องรับผิดชอบผู้ให้กู้ตามมูลหนี้ที่ระบุไว้ในสัญญากู้ยืมเงินเท่านั้น
2. ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบอย่างเดียวกับผู้กู้หรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ เว้นแต่ผู้ค้าประกันที่เป็นนิติบุคคลจะยินยอมที่จะรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม
3. เมื่อผู้กู้ผิดนัดให้ผู้ให้กู้นั่งเรือบอกกล่าวไปยังผู้ค้าประกันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้กู้ผิดนัด และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ผู้ให้กู้จะเรียกให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้ก่อนที่หนังสือบอกกล่าวจะไปถึงผู้ค้าประกันมิได้ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ค้าประกันที่จะชำระหนี้เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ
4. เมื่อผู้ให้กู้ออกให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้ ผู้ค้าประกันมีสิทธิขอให้เรียกผู้กู้ชำระก่อนก็ได้ เว้นแต่ผู้กู้จะถูกศาลพิพากษาให้เป็นคนล้มละลายเสียแล้ว หรือไม่ปรากฏว่าผู้กู้อยู่แห่งใดในพระราชอาณาเขต
5. ถึงแม้ผู้ให้กู้จะได้เรียกให้ผู้กู้ชำระหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินแล้วก็ตาม ถ้าผู้ค้าประกันพิสูจน์ได้ว่าผู้กู้นั้นมีทางที่จะชำระหนี้ได้ และการที่จะบังคับให้ผู้กู้ชำระหนี้ นั้นจะไม่เป็นการยาก ผู้ให้กู้จะต้องบังคับการชำระหนี้เอาจากทรัพย์สินของผู้กู้ก่อน
6. ถ้าผู้ให้กู้อภัยทรัพย์สินของผู้กู้ยึดถือไว้เป็นประกัน เมื่อผู้ค้าประกันร้องขอ ผู้ให้กู้จะต้องให้ชำระหนี้เอาจากทรัพย์สินซึ่งเป็นประกันนั้นก่อน
7. ข้อตกลงที่ผู้ค้าประกันทำไว้ล่วงหน้าก่อนผู้ให้กู้อ่อนเวลาอันมีผลเป็นการยินยอมให้ผู้ให้กู้อ่อนเวลาแก่ผู้กู้ ข้อตกลงนั้นใช้บังคับมิได้ เว้นแต่ผู้ค้าประกันที่เป็นสถาบันการเงิน หรือการค้าประกันเพื่อสินจ้างเป็นปกติธุระ
8. ในกรณีที่ผู้ให้กู้ได้ทำการลดหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินให้แก่ผู้กู้ รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันตามสัญญากู้ยืมเงิน และผู้กู้ตกลงรับข้อเสนอดังกล่าว ผู้ค้าประกันรับผิดชอบเฉพาะมูลหนี้ที่มีการลดหนี้ตามเงื่อนไขข้างต้น หรือผู้ค้าประกันจะเข้าสวมสิทธิเพื่อชำระหนี้ตามมูลหนี้ดังกล่าวได้
9. ผู้ค้าประกันยังมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่าง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการค้าประกัน

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ผู้ค้าประกันยังมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในสัญญาการค้าประกัน ทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจคำเตือนนี้แล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ..... ผู้ค้าประกัน
ลงชื่อ ..... ผู้ให้กู้

คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
ที่ ๘๓ /๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำเทศบาล

ตามคำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ แต่งตั้ง
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำเทศบาล นั้น

เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจและหน้าที่ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องร้องทุกข์ของผู้บริโภคในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว อาศัยอำนาจตามความ
ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมติ
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๕ จึงให้ยกเลิก
คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ และแต่งตั้งคณะกรรมการ
คุ้มครองผู้บริโภคประจำเทศบาลโดยมีองค์ประกอบ หน้าที่และอำนาจ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. นายกเทศมนตรี	ประธานอนุกรรมการ
๒. ปลัดเทศบาล	อนุกรรมการ
๓. ผู้แทนจากภาคประชาชน ๒ คนที่นายกเทศมนตรีแต่งตั้ง (โดยให้เลือกจากผู้ที่มีความรู้ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) หรือผู้แทนศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน)	อนุกรรมการ
๔. หัวหน้าส่วนราชการที่นายกเทศมนตรีแต่งตั้ง	อนุกรรมการ และเลขานุการ
๕. นิติกร หรือ พนักงานเทศบาล ๒ คน ที่นายกเทศมนตรีแต่งตั้ง	อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
- อนุกรรมการตามข้อ ๓ ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๓ ปี หากพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระอาจแต่งตั้ง
ผู้อื่นเป็นอนุกรรมการแทนได้ และให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของอนุกรรมการซึ่งตนแทน

หน้าที่และอำนาจ

๑. รับและพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคในเขตพื้นที่ ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย
อันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ ในเรื่องเกี่ยวกับการถูกเอาเปรียบหรือไม่ได้รับความ
เป็นธรรม ในการซื้อสินค้าหรือบริการ ประสานงานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจและหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
กับการคุ้มครองผู้บริโภค ดำเนินการเจรจาไกล่เกลี่ยปัญหาข้อพิพาท ในกรณีที่สามารถตกลงกันได้ ให้ทำบันทึก
ข้อตกลงให้คู่กรณีทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อไว้เป็นบันทึกข้อตกลง หากคู่กรณีไม่สามารถตกลงกันได้ ให้รวบรวม
ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดพิจารณา
ดำเนินการ

๒. ติดตามและสอดส่องพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค และอาจจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการใด ๆ ตามที่เห็นสมควรและจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค

๓. สั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดส่งเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีผู้ร้องทุกข์หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคมาพิจารณาได้ ในการนี้ จะเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้ โดยใช้อำนาจผ่านพนักงานเจ้าหน้าที่

๔. ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชน และสร้างเครือข่ายความเข้มแข็งของประชาชน เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค

๕. ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค หรือคณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดมอบหมาย

๖. รายงานผลการปฏิบัติงานในรอบเดือนให้คณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดทราบ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายอนุชา นาคาศัย)

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค